

Soli Deo Gloria

A KAPOSVÁRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2021. SZEPTEMBER 19.

XXVIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

*„Minden dolgotok
szeretemben menjen
végbe” 1Kor 16, 14*

Tartalomjegyzék

1. Címlap
2. Kaposváron történt
3. Igei köszöntő
- 4-5- Gyülekezetünk 2. tábora
Balatonfenyvesi Református
Ifjúsági Üdülőben
- 6-7. Gyülekezeti nap
a Lorántffy Zsuzsanna
Református Iskolában
8. Köszönetmondás
9. Bemutatkozik iskolánk
új igazgatója
9. Így kezdtük a nyarat
10. Ismerkedő táborok
Zselickisfaludon
10. Nyári élet az óvodában
11. Tanévnyitó eskütelletel
12. Taszári napsugarak
12. Nyár a Csertán Márton
Otthonban
13. Öröm és boldogság
- 13: Egyházi Események
14. Hírek a gyülekezetünkéből
14. Presbiteri délután
15. A Lorántffy iskola legyen
a legjobb a megyében
16. Hitben élj!
16. indián nyár
16. A Károli kör
kirándulást szervez Gödöllőre

Kaposváron történt

Fotó: Nagy Miklós

Talán voltak merész álmaink a gyülekezeti napot illetően, és reménykedtünk abban, hogy akár 100-150 fő is részt vehet az alkalmon. Első alkalommal tartottunk ehhez hasonló léptékű gyülekezeti rendezvényt, ráadásul a kellemes nyár végi idő sokakat elcsábított a városból.

Ennek ellenére nagy örömmel tapasztaltuk, hogy a regisztrációs asztalnál 203 fő jelent meg és vett részt rendezvényünkön.

Ez azt is jelzi, hogy a bezártságot követően nagy vágy van az emberekben a közösségi alkalmon való részvételre. Szeretnénk ezért, ha tovább folytatódna gyülekezetünk építése éppen az ehhez hasonló, kötetlenebb, de mégis mély tartalmú alkalmak megtartásával. Hála legyen Istennek, amiért átélhettük ezt a csodát!

Fogadjuk most szeretettel dr. Tapazdi Tamás gondnok úr gyülekezeti napon elhangzott köszöntőjét:

„Tisztelt Gyülekezet!
Köszöntöm gyülekezetünk tagjait, hozzátartozókat és érdeklődőket ezen a szép au-

gusztusi szombaton. Köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat és eljöttek gyülekezeti napunkra. Remélem, jól érzik magukat és a nap további részében is tetszeni fog programunk!

Köszönöm dr. Petró László Nagytiszteletű Úrnak, hogy összeállította, megszervezte a mai nap programját, és tette ezzel emlékezetessé e boldog nyárvégi napot.

Külön köszönöm segítők munkáját, akik részt vettek a terület elrendezésében, a technika felállításában, de köszönjük a sütemény és többféle ital felajánlásokat, amelyeket minden bizonnyal sokan meg fogunk kóstolni az ebéd utáni beszélgetések során.

Köszöntöm fellépőinket, örülök, hogy elfogadták meghívásunkat és csodálatos műsorukat ismét meghallgathatjuk Kaposváron.

Mindenkinek jó szórakozást kívánok a további programok során, Isten Áldását kérve erre a napra.”

DR. PETRÓ LÁSZLÓ
LELKIPÁSZTOR

KIADÓ: DR. PETRÓ LÁSZLÓ
református lelkipásztor.
Kaposvár, Kossuth Lajos u. 23.
Telefon: 82/826-926
Szerkesztette és tördelte:
NAGY MIKLÓS presbiter.
NYOMTA: Corvina Nyomda
Kaposvár, Raktár u. 23. 82/526-380.
E-mail: corvina@kapos-net.hu

Igei köszöntő

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat.” (Máté 5, 16)

A tanítványok kiküldése nagyon fontos része volt az ő szolgálatuknak. Ezek voltak azok a pillanatok, amikor Jézus nélkül, egyedül kellett felelniük a kérdésekre és magukra voltak maradvá akkor is, amikor elutasítással találkoztak. A tanítványok felnőtté válásának egyik kulcsmomentumáról van szó, amelyben a döntő kérdés nem az emberi talpraesettséjük volt, hanem a Krisztushoz fűződő kapcsolatuknak a milyensége.

Jézus jó mester módjára gondosan felkészíti őket. Ő mindent átgondolt és minden élethelyzetről beszélt nekik. A nyári olimpián nagyon gyakran hallottunk ehhez hasonló gondolatokat a bajnokokat felkészítő edzőktől, akiknek az volt a dolguk, hogy megfelelő kondícióba hozzák a versenyzőiket és amellet felkészítsék őket a legváratlanabb helyzetekre is, amik a versenyzés közben előfordulhatnak. Jézus valami hasonlót tesz. Még az indulás előtt elmondja nekik, hogy milyen helyzetbe fognak kerülni és megmutatja számukra a kivézető utat is. Van azonban egy óriási nagy különbség. Míg egy olimpiai bajnok edzője a legtöbbet még a felkészülés ideje alatt teheti a versenyzőért, addig Jézus cselekvési lehetősége semmivel sem kevesebb a fizikai távolléte idején, mint volt az a felkészítés ideje alatt. Ez a többlete a keresztyén embernek mindig, minden élethelyzetben: még amikor mélyen van, akkor is közel lehet Urához!

Jézus azt mondja ugyanis nekik, hogy „ragyogjatok”! Természetesen ez igaz lehet minden olyan helyzetben, amikor el kell indulni. Amikor egy-egy új időszaknak, egy-egy új életszakasznak nekikezdünk és azt érezzük, hogy tele vagyunk erővel, tele vagyunk energiával. Pontosan olyan ez, mint amikor hosszú útra indulunk és telefonunkat teljesen feltöltjük, számítva arra, hogy egyhamar nem lesz lehetőségünk a ráerősítésre. Sokszor vagyunk egy-egy út elején tele lendülettel, tele tervekkel, tele álmokkal, hiszen amikor felkészültünk az útra, akkor meglát-

tuk annak a lehetőségét. Aztán ahogyan halad előre minden, akkor pedig azt éljük meg, hogy csökken az erő, csökken a lendület, fogytában van a lelkesedés. Ahogyan telik az idő és fárad az ember, egyre kevesebb ereje van túllépni az akadályokon. Vagy talán az akadályok is egyre nagyobbak és olyan nem várt helyzetek elé állítanak bennünket, amikben azidáig nem volt tapasztalatunk. Sajnos őszintén meg kell vallanunk, hogy az élet természetes része, hogy egyre inkább fogy az erő az úton való végigmenetelre. Pedig Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy „ragyogjatok!” Nem beszélt arról, hogy mit tegyenek majd akkor, ha fogytán lesz az erő. Nem szólt semmit sem arról, hogy mit történjen akkor, amikor halványodik majd a fény? Pedig éppen itt és ebben van életünk egyik legnagyobb csodája!

A tanítványoknak azért volt az útja mindenki másétól eltérő, mert tudták, hogy ők nem maguktól és nem magukért ragyognak. Jézus sem azt bírta rájuk, hogy a maguk ragyogását vigyék tovább. Hiszen ha így történt volna, akkor nagyon hamar elvesztek volna akkor, amikor a ragyogásuk halványodni kezdett. De nem ez történt. Ők nagyon jól tudták, hogy ragyogásuknak nem ők maguk, nem a saját ügyeskedéseik, nem a saját maguk által meghozott bölcs döntések, nem szakmai sikerek, nem a rajongásig szeretett életük és nem az őket lenyűgöző hobbijuk az oka. Ra-

gyogásuknak egyetlen oka van: ismerik az Isten Fiát. Tudják, hogy kicsoda Ő, s Érte érdemes volt mindent hátrahagyni. Ragyogásuk abban az erőben rejlik, amit az Isten Fiával való találkozáskor kaptak és amit Jézus még a távollétében is folyamatosan ad nekik. Hát ezért vannak ők kivételes helyzetben. Jézus közvetlen környezetében, vagy fizikailag távol tőle, örömeiket és napfényes napokat megélve, megjárva könnyeket és nehéz időket, de közel vannak a ragyogás forrásához, a megbocsátó Isten Fiához.

Ez a mi nagy és csodálatos reménységünk is. Vannak napok és vannak utak, amelyeken távolságot és magunkra maradást élünk meg. Időnként még azt is, hogy elfordulnak tőlünk azok, akikről azt hittük, hogy mellettünk állnak. Valljuk be őszintén, hogy ilyenkor még Jézus is olyan távolinak tűnik. De ne feledjük, hogy az igazán boldog ember az, aki nem önmaga miatt ragyog, hanem azért, mert Jézus világosságát akarja még a távolságban is felmutatni. Boldog, mert ez azt jelenti, hogy vegye körül bármilyen mélység, vagy válassza el a boldogságtól bármilyen távolság, de mindenütt közel tud kerülni ragyogása legtisztább és leginkább erőt adóbb forrásához, Jézus Krisztushoz. Adja meg nekünk az Örökkévaló Isten, hogy így tudjunk minden napon közel lenni a forráshoz, hogy ragyogásunk a feltámadt Krisztus miatt soha ne halványodjon el! Ámen

Gyülekezetünk 2. tábora Balatonfenyves

A második gyülekezeti tábort július 3-7. között tartottuk Balatonfenyvesen. Hetvennégyen vettek részt a különféle programokom

„Micsoda a halandó?” (Zsolt 8, 5) Embervoltunk és szerepünk – ezzel a címmel hirdette meg gyülekezetünk július 3-7. között az éves gyülekezeti tábort.

A tavalyihoz hasonlóan, idén is többféle érdeklődés volt előzetesen tapasztalható: volt aki egyedül, volt aki családjával érkezett. Olyan is akadt, aki az egész hetet ott tudta tölteni, de volt olyan is, aki a gyülekezeti szervezett utazást igénybe véve egy napra látogatta meg a táborozókat és tapasztalta meg a tábor légkörét. Olyan is akadt, aki a napi programokon részt vett, de az éjszakát nem vállalta a Református Ifjúsági Üdülőben. Ezzel együtt összesen 74-en fordultak meg a hét során gyülekezetünkben a balatonfenyvesi táborban, ki hosszabb, ki rövidebb időre csatlakozva.

A hét tematikája az emberi lét különböző kérdéseit igyekezett feldolgozni, alapvetően két irányban. A napkezdő és a napzáró áhítatok textusait igyekeztünk úgy meghatározni, hogy az emberi élet valamely sorsfordító kérdésére válaszoljon, amelyért érdemes közös imádságban Istenhez fordulni. Így került elő az ember teremtése, a törvényhez való viszonya, a boldogságának kulcskérdése, a világmindenségre való rácsodálkozása, vagy éppen a szeretet nagy parancsolatának megélése. Az áhítatra való elcsendesedésben kántorunk által vezetett énekek siettek a segítségünkre.

Dr. Petrő László igehirdetést tartott

Egynapos látogatók a táborban

Hella Ferenc esperes is igét hirdetett

A hét fő témájának kibontása a délelőtti előadásokon történt. Három nap három különböző szintéren vizsgáltuk meg az ember helyzetét.

1. Kicsoda az ember? – Bibliában elfoglalt helyünk. Ezen előadás során a Szentírás emberre vonatkozó megállapításait vettük alapul, melynek legnagyobb örömhíre az volt, hogy a kegyelmes Isten szóba áll az emberrel. Ezért is adta a teremtett embernek a kinyilatkoztatást, hogy abban az önértelmezéséhez új fényt és impulzust kapjon az ember. Így élhetjük

meg a legnagyobb csodát, hogy az ember mindig a vele emberi hangon és emberi módon beszélő Istentől függ: Tőle kapjuk ugyanis az egész világra és minden emberre kiterjedő feladatunkat.

2. Kicsoda az ember? – Világban elfoglalt helyünk. A második napon azt vizsgáltuk, hogy az embernek két irányban kell megmutatnia, hogy Isten felelősséggel ruházta fel. A teremtett világgal és a másik emberrel való viszonyunkban éppúgy vissza kell tükröződnie a krisztusi szeretet kötelességének, hogy Luther szavaival élve, az ember méltó legyen a teremtménytársi voltára. Ezért a világban elfoglalt helyünk mindig felelősség és nagyon komoly hitvallás-tétel. A világ feletti uralkodásában az embernek éppen úgy kegyelmesnek és figyelmesnek kell lennie, mint embertársaival való kapcsolatában. Csakis így élhető meg az ember egyik legnagyobb kiváltsága, mégpedig az,

Református Ifjúsági Üdülőben

hogy szeretetben kormányozzon mindent és ez a szeretet hassa át a világhoz való viszonyát. Mindennek kezdete pedig az élő Isten keresése, hiszen Isten keresése közben találhatunk a másik emberre is. (Ám 5, 4)

3. Kicsoda az ember? – Isten előtt elfoglalt helyünk. A záró előadásban meg kellett azt látnunk, hogy az ember alapvetően vigasztalásra szoruló lény és a kegyelmes Isten pedig mindig szeretettel fordul felé. Az ember sokféleképpen vétkezett és eltávolodott Istentől. Az ember nem tudta Istent urának elfogadni és folyamatosan arra törekedett, hogy saját maga urává váljon. Isten pedig igazságos akart maradni, de szeretetét soha nem akarta megvonni az embertől. Ezért küldte Egyetlen Fiát, hogy azt a büntetést, amely az embert terhelte volna, Ő átvállalja és ezzel igazságot és megigazulást szerezzen az ember számára. Ezért az emberre vonatkozó kérdésre a végső válaszuk az volt: „Az ember az, aki önmagát Isten létéből ismerheti meg, akit Isten kegyelme kegyelmes életre hív és ösztönöz, és aki az Örökkévaló révén tud felül emelkedni a múlandóságon.” Reménység szerint hitünkben erősödhattunk és ismereteinkben is gazdagodhattunk a hét témájának feldolgozása során.

Az esti programok. Ezen felül sok színes program is várta a táborozókat. Első este egy szinte már-már hagyományosnak tekinthető bemutatkozó estet tartottunk, ahol is egy kicsit belezórtak a résztvevők a tábor hangulatába. Ezzel együtt sok olyan dolgot tudtunk meg egymásról, amit eddig nem tudtunk. Ezért ez az este kicsit az egymás életére való rácsodálkozás alkalmává is vált.

DR. PETRÓ LÁSZLÓ LELEPKIPÁSZTOR
FÉNYKÉPEZTE **NAGY MIKLÓS** PRESBITER

Tóth Tamás gyermekeivel és feleségével

László Csilla a háborgó tengert mutatja be

Két presbíter (balról) és **Kemény házaspár**

A gyerekek csónakot rajzoltak

Kistaj Sándor és felesége Nagy Miklóssal

Tóth Jolán, Csúz Imre és dr. Sárközy Eszter

Petró László lelkipásztor Veronika lányával

Nemes Gabriella, Magyarné Seres Gabriella

Vörös Jenőék és Nemes Vitéz a feleségével

Hella Ferenc, Petró László, Tapazdi Tamás

Nagy Miklósné ölében Réka unokája

Gyülekezeti nap a Lorántffy Zsuzsanna

Egy közösség életében nagyon lényegesek a megszokott keretektől eltérő találkozások. Régóta szívügyünk az, hogy mi módon lehetne több ilyen kötetlen találkozási alkalmat biztosítani. Előbb a vírushelyzet, majd a nyári csendesség vált a legfőbb ellenlábassá ezen küzdelem során. Éppen ezért egy nyárt lezáró nagy gyülekezeti rendezvényt szerettünk volna tartani, amelynek megvan a maga lelki tartalma, de amellet mindenki számára nyújt kellő felüdülést és lehetőséget biztosít arra is, hogy egymást megismerjük és egymás hite által mi is új erőre kapjunk.

Kétszázhárom fő regisztrált a Lorántffy Zsuzsanna Református Iskola udvarán - augusztus 21-én - tartandó alkalomra. A sok előkészület örömmel telt, mert végig az lebegett az ember szeme előtt, hogy mennyire jó lesz egy kicsit más közegben, öröm közepette találkozni a gyülekezeti tagokkal.

Az egész gyülekezeti napot átjárta az az érzés, hogy mindannyiunk életében számos dolog történt már, amit Isten nélkül kezdtünk el. Valahogyan azt az érzést szerettük volna aznap közösen átélni, hogy Isten nélkül el lehet ugyan dolgokat kezdeni, de nélküle nem fejezhetjük be azokat. Ezért közös imádságunkban azt fogalmaztuk meg, hogy ne legyen senki közöttünk, aki úgy megy majd haza erről a napról, hogy ne találkozott volna Vele. Hiszen ebben a találkozásban az Isten Fia minden olyan kérdéseinkre feleletet ad, amire mi magunktól nemigen tudunk megoldást és választ találni.

A programok sokszínűnek és értékesnek ígértek. Cél volt, hogy minden korosztály és minden réteg megtalálja a számára legkedvesebb elfoglaltságot. Így a gyerekek számára külön alkalmakkal készültünk. Azt láttuk, hogy örömmel vettek részt a gyermek-istentiszteleten, valamint nagy sikert aratott szinte minden korosztályú gyermek számára a kihelyezett ugrálóvár. De a felfújható légvár mellett hamar megtalálták a gyerekek a csillámtetoválás lehetőségét is. Ebéd után pedig számukra kézműves foglalkozással, illetve különböző játékokkal készültünk.

Sasvári Sándor majd egy óráns koncertet adott a gyülekezeti napon

Fotók: Nagy Miklós

Gyülekezetünk tagjai napsütésben énekeltek

Dr. Petró László és felesége Máté fiukkal

Számtalan kiadvány közül lehetett válogatni

A legfiatalabbakat ugrálóvár szórakoztatta

Ez idő alatt a felnőtteknek is bőven akadt elfoglaltságuk. A közös áhítatot éneklésünk foglalta keretbe, amely a nap során vissza-visszatérő motívummá vált. Sasvári Sándorék koncertje pedig a tavalyi reformáció esti gálát követően ismét elvarázsolta a közönséget. Örömmel fogadták a jelenlétük a köszöntőket, melynek sorát dr. Tapazdi Tamás, Egyházközségünk gondnoka kezdte. A sort mint házigazda, dr. Farkasné Papp Ágnes iskola igazgató folytatta, majd végül az Otthon intézményvezetője, Halász Diána szól, aki nem egyedül állt ki a színpadra, hanem az egyik lakó, Kemény Lajosné kíséretében, aki verssel és énekekkel tisztelte meg a jelenlévőket.

Az ebédet közösen fogyasztottuk el az iskola étkezőjében, ahol minden helyet fel tudtunk tölteni, így minden bi-

zonnal mindegyik asztalnál érdekes beszélgetések alakultak ki, ahol volt alkalom másokat is megismerni. Az egész nap igazi színfoltját jelentették az ebéd utáni sütemények, amelyek nagyon szép számban gyűltek össze. A süteményeket követően pedig közös kávézással készültünk a délutáni programokra, amelyek némiképpen lazább beosztásban következtek, hogy jusson kellő idő a beszélgetésekre is.

Népszerű program volt dr. Gombos Sándor borkóstolója, de sokan vettek részt a vendéglakásban berendezett imasétán is. A nap jókedvű lezárásáról pedig a Csiky Gergely színház öt színésze gondoskodott, akik három komédiával nevtettek meg bennünket.

Szeretnénk itt ezen sorok között is köszönetet mondani 25 önkéntes segítőnknek, akik az előkészületek és a lebonyolítás során is segítségünkre

Református Iskolában

voltak. A legkülönbözőbb területeken volt szükség szolgálatukra: a színpad és székek ki és vissza pakolásában, az autók irányításában, a kávé és sütemények rendezésében, a regisztrációban, a könyvárúsításban, az újságok rendezésében, a borkóstoló előkészítésében, az ebéd körüli felszolgálásban és leszedésben, az orvosi ügyelet ellátásban, vagy a gyerekprogramok felügyeletében. Külön köszönet azoknak, akik süteménnyel járultak hozzá az ebéd még teljesebbé tételéhez.

Örömmel emlékszünk erre a napra, hiszen Isten különös áldását éreztük. Az egyházközség elnökségével már aznap megfogalmaztuk, hogy ebből az alkalomból mindenképpen hagyományt kell teremtenünk.

DR. PETRÓ LÁSZLÓ
LELKIPÁSZTOR

„Akik bíznak az Úr Istenben nagy hiedelemmel, azok nem vesznek el semminémű veszedelemben.” 125. Zsoltár.

Az elmúlt hónapok vészterhes idejében gyakran fordultam vigasztalásért a 125. zsoltár imádságos szép szavaihoz. Mi a Csertán Otthonban védőbúra alatt éltünk, mégis szenvedtünk aggodalomtól, félelemtől, hiányérzettől. Hiányoztak a családunk tagjai, a barátaink, ismerősök, hiányzott a templom és hiányzott a gyülekezet. A kaposvári református gyülekezetben biztosan van jó néhány ember, akivel talán közvetlenül soha szót nem váltottam, mégis úgy érzem, közöm van hozzájuk, testvérként tekintek rájuk. Összeköt bennünket egy mindennél erősebb kötelék, a Krisztushoz tartozás. Így érthető talán, miért váltott ki nagy örömet a hír, hogy Nagytiszteletű urunk Dr. Petró László gyülekezeti napot szervez. Az öröm mellett az aggodalom is megjelent bennünk, hogy el tudunk-e jutni mi oda. Bátorítást kaptunk intézményünk vezetőjétől Halász Diánától, hogy bátran jelentkezzünk, segíteni fognak. Így hát szombaton reggel jó néhány lakótársammal dolgozónk kíséretében útra keltünk.

A Főszerző, az Úr Isten biztosította a gyönyörű nyári napot. A földi szervezők gondoskodtak róla, hogy

Finom ebédet adtak az iskola ebédlőjében

Fotók: Nagy Miklós

A Csiky Gergely Színház színészei is felléptek

A Lorántffy Iskola első igazgatója Lóczy Istvánné mellette Györi László közepén

minden korosztály jusson neki megfelelő élményhez. A szervezésnek köszönhetően szinte magától ment minden. Nem volt ideges kapkodás, szaladgálás. Pontosan tudtuk, hogy mi lesz a program, hogy következnek az egyes programpontok egymás után, hogy a szünetben mit hol találunk.

Aki szervezett már ilyen összejövetelt, tudja, hogy az ilyen könnyedség mögött nagyon sok munka áll, köszönet mindazoknak, akik ebben részt vettek. Nagytiszteletű Úr hálaadó áhítata szívünkben szólt, mindnyájan örültünk, hogy létrejöhett ez a találkozás.

Sasváriék nem először bővültek el a kaposvári közönséget, most is nagy sikert arattak a sok ismert és kevésbé ismert dallammal.

Számomra nagyon kellemes meglepetés volt, talán mert eddig nem hal-

Sasvári Léna és Sándor

lottam, kántorunk Nemes Gabriella szép hangja, az ének vezetése szólónak is helyt állt volna.

Mi Csertánosok izgalommal vártuk 93 éves lakótár-

sunk Kemény Lajosné Júlika nótázását, aki betegen is vállalta, hogy dallal köszönti az egybegyűlteket.

A szünetekben a gyülekezet tagjával beszélgettünk és bár kölcsönösen láttuk egymás arcán az elmúlt időszak véste ráncokat, mégis nagy öröm volt tudni egymásról, beszélgetni egymással.

Azt remélem, hogy ez az első gyülekezeti nap nem marad ismétlés nélkül és egy hagyomány első alkalma lesz. Érdeemes arra, hogy folytatása következzen. A mi számunkra ez a tartalmas délelőtti finom ebéddel végződött.

Nem hagyhatom említés nélkül a minket kísérő dolgozók tapintatos, figyelmes segítségét, hogy szinte előbb vették észre, hogy valamire szükségünk van, mint mi magunk. Mellettük biztonságban éreztük magunkat és köszönettel vesszük, hogy nemcsak a védőbúra alatt, hanem kint a világban is számíthatunk rájuk.

Nagy élmény volt, örülünk, hogy ott lehettünk. Köszönjük!

Ahogy a magyar mondja, evés közben jön meg az étvágy, így nekem is számtalan gondolatom támadt, hogyan is fűzhetnénk szorosabbra a gyülekezet és az idősothtonok kapcsolatát. Példaként említek 1-2 dolgot. Szeretettel meghívjuk és várjuk a Presbitérium 1-1 tagját a vasárnapi istentiszteletünkre. A nőszövetséggel régen élő kapcsolatunk volt, tudjuk, hogy őfelettük is eljárt az idő, mégis ha a fiatalok ezt a szép hagyományt folytatni tudnák, szeretettel várjuk őket. Egyházközségünkben jól működő csoportok jöttek létre. Ilyen a Károli kör. Az ő megjelenésük az Otthonokban biztosan felpezsdítené a hangulatot. Kérem, ne tekintsenek telhetetlennek, bármilyen közeledést szívesen fogadunk.

Isten áldása kísérje törekvéseinket!

LÓCZY ISTVÁNNÉ

Köszönetmondás

Szerettünk volna személyesen, a templomban köszönetet mondani Molnár Tímeának, iskolánk volt igazgatójának az intézményért végzett hosszú, odaadó munkájáért. Azonban az ő személyes kérése ennek az elmaradására vonatkozott.

Tiszteletben tartva kérését, mégis helyénvalónak látjuk, hogy a Soli Deo Gloria gyülekezeti újságban köszönetet mondjuk neki, hiszen előbb iskolánk tanáráként, majd 2002-től megbízott igazgatóként, 2004-től pedig igazgatóként szolgálta az intézményt. Igazgatói szolgálata alatt az intézmény számos emlékezetes pillanatot és alkalmat élt meg. Ez idő alatt a Lorántffy Zsuzsanna Református Iskola kinőtte a

Fotó: Nagy Miklós

Molnár Tímea Patayné Verának mond köszönetet a június 15-i iskolai ballagáson

Szent Imre utcai épületét és átköltöztött a Somssich Pál utcára, ahol az óvoda is elindulhatott. Az intézményben eltöltött évek alatt a gyülekezet presbiterévé is vált.

Szeretnénk most az egész gyülekezet nevében köszönetet mondani igazgatói szolgálatáért és kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje életét! Sok erőt kívánunk új munkájához, a budapesti Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon igazgatóhelyettesi feladatainak ellátásához!

Iskolánk igazgatótanácsa arról is döntött, hogy a 2021. július 31-én leköszönő és intézményunktől elköszönő igazgatónőt azzal szeretnénk az egész közösség nevében megjutalmazni, hogy megítéljük számára a 30 éves jubileumi jutalmát, ami augusztus közepén válhatott volna esedékessé. Szeretnénk ezzel is jó egészséget és Isten áldását kívánni életére és szolgálatára!

A június 15-i iskolai ballagáson Szira Erika és Borsiné Angelika osztályát köszöntötték a megjelentek a templomunkban Fotók: Nagy Miklós

Kaposvár Megyei Jogú Város Polgármestere Dicsérő Oklevelet adományozott - július 9-én - a városháza dísztermében rendezett ünnepségen: A gyerekek nevelése, oktatása érdekében végzett kiemelkedő színvonalú, eredményes pedagógiai tevékenységét segítő munkájáért: Bárdos Ferencnének, a Lorántffy Zsuzsanna Református Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium élrelmezésvezetőjének.

A tanulók nevelése, oktatása érdekében végzett kiemelkedő színvonalú, eredményes pedagógiai munkájáért: Nyers Józsefnének, a Lorántffy Zsuzsanna Református

Nyers Józsefnének gratulál Szita Károly

Bárdos Ferencné

Sajtiné Kis Katalin

Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium tanítónőjének.

Prof. dr. Kásler Miklós miniszter Pedagógus Szolgálati emlékérmet adományozott a Kaposvári Tankerü-

leti Központ intézményei pedagógusainak. Ebben az elismerésben részesült gyülekezetünk egyik presbitere is: Sajtiné Kis Katalin, a Toldi Iskola pedagógusa.

Bemutatkozik iskolánk új igazgatója

„Félig sem olyan fontos az, amit tanítunk, mint az, ahogyan tanítjuk. A tanultak legnagyobb részét elfelejtjük, de a hatás, melyet egy jó oktatási rendszer Szellemi tehetségeinkre gyakorol, megmarad.” (Eötvös József)

Az idő számomra fontos dimenzió. Ahhoz, hogy a jelenben eligazodjak, megtaláljam a helyem, ahhoz, hogy higgyek a jövőben, fontos a múlt.

Visszajárok gyerekkorom régi helyeire. Használok a családom régi tárgyait. Őrzök régi emlékeket: préselt virágokat, gyertyacsonkokat, fényképeket. Hordok magamba zárva hangokat, illatokat. Számon tartom az őseimet. Hogy elődeink darabkáiból vagyunk összegyúrva, hogy az ő kis mozaikjaiból épülünk, nem csak biológiatanárként molekuláris biológiából tudom, de hiszem is.

A gazdász-vadász nagyapám, édesapám, a tanítónő nagymamám meghatározták a pályámat. Édesanyám pedig a mai napig a mindennapi munkájával vallja és arra tanít,

Dr. Farkasné Papp Ágnes igazgató

hogy a család lelke a szívvel-lélekkel vezetett háztartás.

Az ő örökségükkel és az Úr Isten segítségére támaszkodva törekszem arra, hogy a saját életemet úgy építsem fel, hogy minden oldalról harmónia hassa át.

Hálás vagyok azért, hogy ehhez a férjem több mint harminc éve társam: nem csak a szakmánk, az értékrendünk is közös, és egyre több

a jele annak, hogy a fiainknak sok mindent át tudunk adni a hagyományos értékekből.

Azt vallom, hogy aki harmóniában él, aki képes a hétköznapi örömet megélni, az képes arra, hogy ezt mások felé is közvetítse, öntudatlanul is tovább adja és ez nagyon fontos tulajdonság. Az iskola, ahol tanár és diák az ideje jelentős részét tölti, az a hely kell, hogy legyen, ahol a gyermekek megélethetik a boldogság, az öröm, a szeretet élményét, mert csak így tudja betölteni az alapvető feladatát az oktatás-nevelés folyamatában az összes szereplője számára.

Az óvodás kortól az egyetemig meghatározó a pedagógus személyisége. A pedagógus minden pillanatban mintát ad a szavaival, tetteivel. A gyorsan változó világban kapaszkodó, támpont a gyerekek, a családjaik számára is egy stabil értékrendű, hivatása iránt elkötelezett, hiteles, hagyományait megtartó, keresztyén értékeket képviselő és közvetítő tanári közösség. Ezt harmóniában irányítani megtisztelő és nemes feladat.

DR. FARKASNÉ PAPP ÁGNES

Így kezdtük a nyarat

A diákok mindig türelmetlenül várják a tanév végét, hogy végre kezdetét vegye a nyári szünet. Azonban általános iskolánk 122 tanulója június 16-án reggel nem az ágyában élvezte a pihenést, hanem ismételten az iskola felé vette az irányt. Az iskolatáska már nem tankönyvekkel és füzetekkel, hanem kulaccsal, játékokkal és finom szendvicsekkel volt megpakolva.

Diákjaink két és fél héten keresztül vehettek részt iskolánk nyárindító táborának, a Vár a Nyárnak a programjain. A tábor ideje alatt a diákok minden nap más-más izgalmas, érdekes, kreatív programon próbálhatták ki magukat. A változatos csapatépítő játékok során alsósaink szórakoztató feladatokat teljesítettek. A három nyelvi nap alatt megismerkedhettek az UK, Ausztrália és Új-Zéland, valamint az USA, illetve Németország, Ausztria és Svájc természeti, kulturális és gasztronómiai érdekességeivel.

A Kaposvár értékei tematikus nap lehetőséget adott tanulóinknak városunk nevezetességeinek alaposabb megismeréséhez, illetve látogatást tettek a desedai látogatóközpontba.

Iskolánk szellemiségének megfelelően a tematikus napok sorában több alkalommal hittanos nap is szerepelt: a templomi áhítat után ellátogattunk a református vendégházba, illetve tanulóink a Bibliához kapcsolódó játékos feladatokat oldottak meg. A számtalan izgalmas téma a diákok kreativitását is fejlesztette, mivel sokszínű kézműves foglalkozáso-

kat szerveztek iskolánk pedagógusai. A meleg sem szegte kedvét a lelkes tanár- és diákcsoportnak, hiszen egyik napunk a tánc jegyében telt: balett, néptánc, kacsatánc, limbó, vonatozás, zenés torna, diszkótánc színesítette a programot, és a Je-

rusalema kihívás teljesítése sem maradhatott el. A programsorozatot sportos foglalkozások is színesítették. Csoportjaink látogatást tettek az Erdők házában, majd természetvédelmi plakátokat készítettek.

A nyárindító programok során pedagógusaink áldozatos munkájának köszönhetően tanulóink izgalmas, érdekes, változatos programokon vehettek részt, és élményekkel telve adhatták át magukat a nyári szünet nyújtotta pihenésnek.

TÁLOS-NEZDEI ADRIENN SZERVEZŐ TANÁR

Ismerkedő táborok Zselickisfaludon

Miközben mindenki úgy gondolja, hogy az iskolában szeptember 1-én indul az élet, a Lorántffy-ban ez talán sosem volt így, hiszen a kezdetek óta augusztus utolsó hetében már három osztályközösségünk is belekezd közös történetébe Zselickisfaludon.

Ezek a napok legfőképpen az ismerkedésről, az osztály- és szülői közösségek formálódásáról, a közös élményekről szólnak, de pedagógusaink számára mindemellett rengeteg, a mindennapi munkájukat segítő tapasztalatot és bizalmi, szeretetteljes kapcsolatok kiépítésnek lehetőségét is jelentette.

1/a osztályunk programjait Kreskai Edina és Sipos Stella tanítónők, 1/b osztályunk napjait Meggyesné Dallos Enikő és Beke-Fülöp Zsuzsanna tanítók szervezték is irányították.

A kicsiknél a sok-sok közös játék és tartalmas beszélgetés mellett áhítatok, szüleikkel közös vidám játékok, sportos versenyek, kézműves foglalkozások, diavetítések, közös mesék és nagy séták szerepeltek a

Az elsősök Zselickisfaludon tanulták be a templomi műsorukat

Zelickisfaludi templom előtt az 1/b osztály

programban. Valamint komoly „iskolás” munka is folyt, hiszen mindkét osztályunk ügyesen felkészült a tanévnyitón látott szép műsorra.

Gimnáziumunk 9. osztályos diákjai osztályfőnökükkel, Méng Zoltán tanár úrral és Táló-Nezdei Adrienn valamint Nógrádiné Pócs Lujza ta-

nárnőkkel a napok kötött részében áhítatos csendesség, sportos feladatokon, csapatépítő játékokon, nyelvtani vetélkedőn, esti sétán és tábor-tűzön vehettek részt. Mindezek mellett az őket tanító szaktanárok is meglátogatták őket és lehetőségük nyílt a közös beszélgetésekre is.

Öröm volt meg tapasztalni pedagógus kollégáink lelkes beszámolót, a kisebb-na-

gyobb gyermekek és szüleik köszönő szavait a táborozást követően.

Bízunk benne és szívünkben kívánjuk, hogy osztályközösségeink élete a tanév során is ilyen gyümölcsöző legyen.

KOCSI ZSUSZANNA IGAZGATÓHELYETTES

Nyári élet az óvodában

A nyári napjainkat átlagban 30 kisgyermekkel töltöttük, akik csoportjainkból vegyesen voltak jelen. A szabadságolás miatt nem mindig voltak a gyermekek a saját nevelőikkel, de őket ez sem hozta zavarba, hiszen mindannyiunkkal szeretetteljes kapcsolatot ápolnak.

A nyári szokás- és szabályrendszerünk kis mértékben eltér a nevelési évben alkalmazottaktól – mint például a közös étkezések, egy csoportban történő altatás, udvari játék -, ennek ellenére a gyermekek könnyen alkalmazkodtak a kialakított rendhez. Igyekeztünk a forró napokat minél változatosabb tevékenységformákkal kitölteni. Nagyon élvezték a vízpisztolycsatákat, a szappanbuborékok kergetését, valamint pihentető volt a hűvösebb szobában egy-egy rövid diafilm megtekintése. A napjaink legfőbb tevé-

Napvitorla tette elviselhetővé a meleget

kenysége azonban a kinti szabad játék volt, amely során igyekeztünk a gyermekekkel minél többet árnyékos helyen tartózkodni. Sajnos az udvarunk nagy részét szinte egész nap tűzte a nap, így mindenki nagy örömmel fogadta a hírt, hogy óvodánk ezen részére napvitorlarendszer telepítenek. Ezzel egy időben gyermekeink birtokba vették a Szülői Munkaközösség által ajándékozott közlekedési jelzőlámpákat,

táblákat, bójákat, így még élvezetesebbé válhatott számukra a játék.

A nyár utolsó heteiben a gyermekek létszáma fokozatosan emelkedett, így minden érkező gyermeket már a saját csoportszobájában tudták fogadni az óvónénik és a dadusnénik.

Nagy várakozással és szeretettel fogadjuk az újonnan érkező kiscsoportos gyermekeket, akikkel óvónénijeik az előzetes családlátogatások alkalmával már megismerkedtek. Bár még reggelente kicsit nehéz a szülőktől való elköszönés, de a nyitott és szeretetteljes légkörben hamar megvigasztalódnak és feloldódnak a picik.

Sok-sok ötlettel, tervekkel és célokkal vágunk neki az új nevelési évnek, mely reméljük az elképzeléseink szerint valósulhat meg, ehhez kérjük Isten segítségét és áldását!

ORBÁN KATALIN, JUTAI TÍMEA

Tanévnyitó eskütétellel

„Ha élet zengi be az iskolát, az élet is derűs iskola lesz.” (Ady Endre)

A Lorántffy Zsuzsanna Református Óvoda és Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium 30. alkalommal nyitotta meg kapuit a 108 óvodás és 623 diák számára. Izgatottan készülődtünk a tanévnyitó istentiszteletre, mely a nagy létszámra való tekintettel, elővigyázatosságból két helyszínen zajlott, a templomban és az iskola falai között. Hagyományaikhoz híven 5. osztályos tanulóink vezették be első osztályos diákjainkat, idén először az óvónéni, dajkák kíséretében, az iskola és a gyülekezet közösségébe. Ezt követően dr. Petró László Nagytiszteletű Úr tartott áhítatot. Diákjaink rövid műsorral köszöntötték az ünnepség résztvevőit. Gróf Boglárka (5/b) furulyán Loillet: Siciliana című művét játszotta, majd Jakó Hunor (4/a) Monos Lajos: Becsengettek c. versét szavalta. Az énekkar előadásában ifjúsági énekeket hallhattunk. Szeretettel fogadtuk idén is az első osztályos kisdíákok énekes, verses összeállítását, melyre az ismerkedő táborban készültek fel. Ezután igazgatónő tanévnyitó gondolatait hallhattuk. Köszöntötte a gyülekezetet, szülőket, diákokat, tantestületet és annak új tagjait, Beke-Fülöp Zsuzsannát, Sipos Stellát, Mázsár Anettet, Nemes Gabriellát, Szentpáliné Ujlaki Erikát és Bor Lászlót. Az elsős, ötödikes és kilencedik évfolyamos tanulókat külön kedves szavakkal üdvözölte. Mindenkit tájékoztatott a tanév kitűzött céljairól, feladatairól. Örömmel hallhattuk dr. Petró László Nagytiszteletű Úr bejelentését a dr. Gombos Sándor és kedves felesége által alapított Szőlőtő-díjról, mellyel a tehetséges tanulókat és pedagógusait szeretnék támogatni. A református intézmények hagyományaihoz igazodva három kinevezett pedagógus, Jutai Tímea, Balogh Lajosné, Gyöngy Lilla tett fogadalmat az iskola és a gyülekezet közössége előtt. Ezt követően örömmel hallhattuk a 9. osztályos gimnazisták ünnepélyes fogadalomtételét is. Több éve már, hogy köszönetet mondunk a 20 éve iskolánkban tanító pedagógusok

A diáság és az érdeklődők megtöltötték a templomot az augusztus 31-i iskolai évnyitón

Fogadalmat tettek a kinevezett pedagógusok: Gyöngy Lilla (balról), Balogh Lajosné Marcsi, Jutai Tímea és dr. Petró László

Az elsősök műsorral készültek

Kurucz Csilla és Nádasdi Eszter tanítók kitűzöt kaptak húsz év után

Jakó Hunor verselése

munkájáért. Idén Kurucz Csilla és Nádasdi Eszter tanítók vehették át a kitűzött és a hozzá tartozó ajándékot. Azok a diákjaink is kitűzőben részesültek, akik 10 éve a Lorántffyban tanulnak. Ebben a

A kilencedik osztály fogadalmat tett

A Lorántffy énekara

Kocsi Zsuzsannát Szita Károly polgármesteri elismerésben részesítette

tanévben tizenhat tanuló vehette át ezt a kedves emléket.

Tanévnyitó ünnepségünkön, örömmel tájékoztattuk az iskola közösségét, hogy a városi tanévnyitón Polgármester Úr dicsérő oklevéllel jutalmazza a város pedagógusait oktató-nevelő munkájáért. Ez alkalommal intézményünk igazgatóhelyettese, Kocsi Zsuzsanna is elismerésben részesült. A kitüntetett és fogadalmat tett pedagógusok és diákok életére, munkájára énekkel kértük Isten áldását.

GÁSPÁRNÉ SZ. ILDIKÓ IGAZGATÓHELYETTES
FOTÓK: NAGY MIKLÓS PRESBITER

Taszári napsugarak

Egy Idősek Otthonában különössé válik a világ. Ami addig természetes élettere volt embereknek – egy település, egy család, vagy a barátok közelsége – az egy ilyen helyen villanásnyi élménnyé szűkül.

Nem egyszer halljuk a sokat emlegetett mondatot: „a régi életemben...”. Igen, ez itt egy másik élet, egy más jellegű élet, ahol a sok évtized természetes közege, mint felhőn átszűrődő fény jelenik meg. Azonban amikor kórházból, vagy kezelésekről térnek vissza lakóink, minden alkalommal így fogalmaznak: „hazaértem”.

Az Ika-falvi Farkas Béla Idősek Otthonának lakói számára eseménydúsán telt a nyár. Május közepén többen részt vettek a Csértán Márton Otthonban megrendezésre kerülő színházi előadáson, júniusban megemlékeztünk Trianon eseményéről, a hónap közepén pedig a taszári Repülő Múzeumot nézhettük meg együtt a Csértán

Újkenyér ünnepe az Ika-falvi Otthonban

Otthon lakóival. Augusztusban megtartottuk Nemzeti Ünnepünket, új kenyér kapcsán kenyérgószolásra volt lehetőség, néhányan pedig részt vettek a Lorántffy Iskola udvarán tartott gyülekezeti napon. Szeretettel fogadhattuk a nyár során újonnan beköltöző lakóinkat is, ugyanakkor fájdalommal kellett megemlékeznünk az ebben az időszakban távozottakról.

Hivatalos és hetente szervezett programjaink (előadások, filmvetítés, áhí-

Kreatív foglalkozás

tatt számukra a jó időben természetesen kialakult beszélgetések lehetősége, Kaposvárra tett látogatásai, vagy a séták, melyekre sokáig nem volt módjuk a vírushelyzetben.

Összességében úgy hiszem tartalmaz nyaruk volt, és jó szívvel várják az őszi alkalmak kínálta színes élményeket. Isten segítsen mindannyiunkat, hogy szolgálatunkon keresztül megszépít-hessük „késő őszi” napjainkat!

KISS GYÖNGYI LELKIPÁSZTOR

Nyár a Csértán Márton Otthonban

Hálával a szívünkben mondhatjuk el, hogy mozgalmas időszak van mögöttünk, ami a nyári időszak látogatásait illeti. Sok olyan hozzátartozó eljutott lakóinkhoz, akik távol élnek Kaposvártól, távol Magyarországtól. Jó volt látni a mosolygós arcokat, hogy végre hozzám is eljutott a családtagom.

Jób könyvéből szólt emlékező áhítatunkon az ige, mely alkalmon szomorú és emlékező szívvel búcsúztunk elhunyt lakóinktól, de nyitott szívvel és sok szeretettel fogadtuk új lakóinkat, örülünk, és köszönjük, hogy a Csértán Márton Otthont választották életük további részévé. Intézményi lelkészünk és terápiás munkatársunk izgalmas filmvetítésekkel, előadásokkal, vidám nótázós foglalkozásokkal tették színesebbé az itt élők mindennapjait.

Ellátogattunk a taszári Repülő Múzeumhoz, ahol már nem először jártunk, de ismételen nagy élményekben volt részünk.

Csodálatos találkozásokban, beszélgetésekben gazdag napon vettünk

Napsütésben a Csértán Otthonban

részt Otthonaink lakóival és dolgozóival a kaposvári református gyülekezet gyülekezeti napján. Köszönjük a lehetőséget!

Munkatársainkról sem feledkeztünk meg, akiknek szerettünk volna egy szép napot ajándékozni a Balatonon. Istennek legyen hála, ez meg is valósult. Csodaszép nyári napot kaptunk, amikor is Kaposvártól Siófokig busszal, majd tovább Tihanyba hajóval utazhattunk. Ez az időszak alkalmat adott arra, hogy mind a Csértán Márton Otthon, mind pedig az Ika-falvi Farkas Béla Idősek Otthona dolgozói több időt tudjanak egymással tölteni, beszélgetni, ismerkedni. Tihanyban egy közös ebéd elfogyasz-

Az otthonok dolgozói a tihanyi kiránduláson

tása után fakultatív programként az Apátságot nézhettük meg, illetve gyönyörködhettünk Tihany szépségében.

Külön öröm volt számunkra, hogy dr. Petró László nagytiszteletű úr és kedves családja is velünk tartott, időt szakítottak ránk, hogy fontosnak tartották azt, hogy Otthonaink munkatársait is megismerjék, hogy az Otthon falain kívül kicsit kötetlenebbül is tudjunk egymásra figyelni.

Hálás a szívünk ez elmúlt időszakra. Reménnyel és bizakodva tekintünk az előttünk álló alkalmak elé. Isten legyen életünk őriző Pásztora.

HALÁSZ DIÁNA ANNA
INTÉZMÉNYVEZETŐ

Öröm és boldogság

Két szó, két fogalom, amelyek széppé, kellemessé tehetik a hétköznapjainkat. Csak észre kell venni. Persze ki-ki a saját életfelfogása szerint. Van, akit a pénz, a hatalom köti ezekhez a fogalmakhoz. Van, akinek egy régi ismerőssel történő találkozás, egy ölelés is örömet, boldogságot szerez. Idősek Otthonában lakom Taszáron, a velem azonos sorsú embertársaimmal együtt, akiket a betegségből eredően szellemi, lelki és fizikai leépülés hozott össze.

Hála az Otthon üzemeltetőjének, dolgozóinak, hogy ilyen lehetőség is van. Gyülekezeti napon vettem részt Kaposváron, a Lorántffy Iskola udvarán, augusztus 21-én. Örültem a lehetőségnek, hiszen a koronavírus és lakótársaim egészségi állapotától függően vannak korlátozások, amelyek nélkül az intézményt üzemeltetni nem lehetne. Ez a nap viszont lehetőséget adott arra, hogy ezeket a korlátokat bizonyos fokig mellőzhettem, és élhettem a kinti embertársaimhoz hasonlóan úgymond a „civil életet”.

Ez már egy öröm volt, hisz kiszabadulhattam. Az Iskola udvarán, ahová lakótársaimmal és testvérintézményünk lakóival érkeztem, Halász Diána fogadott bennünket. Egy újabb öröm. Korábban részt vettem a Csertán Otthonban szervezett zenés műsoron. Ott láttam egy urat, aki számomra ismerős volt. Diána

Vilhelm Jenő az otthonvezetővel

A 92 éves Keményné énekeket adott elő

elmondta, hogy az urat Marosi Sándornak hívják. Elmondta azt is, hogy Mezőcsokonyáról érkezett, és tagja a Kaposvári Református Egyházköz-

ség Presbitériumának. Természetesen az iskola kertjében tartott rendezvényen ismét találkoztam Sándorral, de most már kerestem a szóbeli találkozás lehetőségét, amire rövidesen a szünetben sor kerülhetett. Valóban Mezőcsokonyáról származik, jó volt vele találkozni, hiszen régi gyerekkorom élményeit éltem át saját magamban. Egy újabb élmény, egy újabb öröm. A program alatt találkoztam Dia gyermekeivel, ismét egy öröm, szépek, gyönyörűek. Megkértem Diát, engedje meg, hogy megölelhessem őket, megkaptam az engedélyt, és jött a boldogság érzése, élménye. Hiszen olyan élményben volt részem, amely az egyik legszebb, legcsodálatosabb élmény, megölelni ismeretlenül is a gyermekeket. Ezt a csodálatos élményt, boldogságot kissé beárnyékolja az a tény, hogy szeretteimtől távol sajnos ez mindennap nem adathatik meg. A program, amely időközben zajlott, és adott kellemes élményt, hiszen az áhítat, és a példabeszéd megnyugvást nyújtott. A kulturális műsor pedig szórakozást. Mindent összevetve ez a nap jó volt, szép volt, kellemes volt. És még az időjárás is kedvezett. Még ebéd előtt visszajöttünk az Otthonba, tele élménnyel, amit mi emberek, emberpalánták szereztünk egymásnak.

Kellemes érzés visszaemlékezni erre a napra.

VILHELM JENŐ

IKAFALVI FARKAS BÉLA IDŐSEK OTTHONA

Akiket elszólított az Úr

Május 23. és szeptember 12. között 11 személy a temetés időpontja

Horváth Adrienne	(1924.03.13.)	06.01.
Schenk Andrásné	(1945.05.20.)	06.04.
Süli Józsefné	(1926.10.28.)	06.04.
Kozári Béláné	(1927.12.14.)	06.10.
Horváth Zsigmondné	(1929.01.19.)	06.14.
Csordás József	(1954.08.09.)	06.30.
Triznay Ferenc	(1945.10.17.)	07.06.
Szabó Dezső	(1941.06.03.)	07.28.
Dr. Bárány György	(1934.09.02.)	08.02.
Tolnai Istvánné	(1931.02.05.)	08.05.
Pluta Marek Marianné	(1952.06.02.)	08.12.

Kereszteltek

május 23 és szeptember 12. között 13 gyermek

Csordás Dominik Kristóf	(2020.06.02.)	06.20.
-------------------------	---------------	--------

Keleczi Linda	(2020.09.17.)	07.18.
Radics Hunor	(2020.12.30.)	07.18.
Csiszér Viktória Gabriella	(2020.07.14.)	07.18.
Bognár Bendegúz	(2020.11.24.)	07.18.
Pluta Polett	(2020.06.12.)	08.15.
Pandúr Alexandra Réka	(2011.03.25.)	08.15.
Rajnai Lili Hajnalka	(2009.01.09.)	08.15.
Illés Ádám	(2017.11.07.)	08.15.
Tormási Borbála	(2020.07.10.)	08.15.
Juhász Abigél	(2021.03.25.)	08.27.
Kolonics Márk	(2021.06.02.)	08.29.
Katona István	(2020.07.29.)	08.29.

Házasságot kötött

június 19. és szeptember 12. között 3 pár

Pelócz Sándor (ref.) és Bobics Amarilla (r.kat)	06.19.
Juhász Gergely (r.kat.) és Grabovszky Anikó (ref.)	08.27.
Benkő Máté (ref.) és Balatincz Laura (r.kat.)	09.11.

Hírek a gyülekezetünkből

KOCSI ZSUZSANNA KÖSZÖNTÉSE

A szeptember 5-i istentiszteletünkön köszöntöttük Kocsi Zsuzsannát, iskolánk igazgatóhelyettesét, aki Augusztus 31-én, Szita Károly polgármester úrtól dicsérő oklevelet vehetett át a tanulók nevelése, oktatása érdekében végzett kiemelkedő munkájáért. Hálásan köszönjük neki pedagógusi és igazgatóhelyettesi kitartó munkáját, amellyel Isten közelségébe hívta a gyerekeket. Kívánjuk, hogy Isten áldása maradjon továbbra is vele, munkáját hassa át Isten jelenlétének ereje és élete tükrözze vissza Isten hozzánk való jóságát!

Fotó: Nagy Miklós

Dr. Petró Lászlót a templomban köszöntötték

NÉVNAPI KÖSZÖNTÉS

A Károli kör nevében a július 11-i istentiszteleten Biczó Katalin köszöntötte gyülekezetünk lelkipásztorát névnapja alkalmából. A közösség egy gyönyörű festményt adományozott számára ez alkalomból, amelyet dr. Petroné Oláh Edina nagytiszteletű asszony fotója alapján készített Duics Györgyi festőművész. A kép a lelkészlakás nappaliját díszíti és emlékeztet arra, hogy akárcsak a templomunknak, életünknek is ragyognia kell, Isten nagy nevének dicsőségére.

ILI NÉNI KÖSZÖNTÉSE

Templomunk és templomkertünk hosszú évtizedeken át hűséges gondnoka, Strébl Lajosné szeptember 6-án lett 90 éves. Ez alkalommal kedves családi alkalomra kapott meghívást gyülekezetünk lelkipásztora feleségével együtt, ahol a gyülekezet egészségének nevében köszöntötték Ili nénit és átadtak számára egy képet a kaposvári református templomról, hogy minden nap hálaadással emlékezzen e gyönyörű templom gondozásával eltöltött évekre. Ili néni számára jó egészséget és Isten áldását kívánjuk továbbra is!

FELNŐTT KONFIRMÁCIÓ

Még lehet jelentkezni az őszi felnőtt konfirmációs alkalmakra, amelyek terveink szerint szeptember 20-án kezdődnek majd. Szeretettel bátorítunk mindenkit, akinek életében valamilyen ok miatt elmarad a konfirmáció gyerekkorban, hogy éljen ezzel a lehetőséggel. Egy 4-5 alkalmas felkészítőt követően ünnepi istentiszteleten tesznek majd felnőtt konfirmandusaink fogadalmat. Szeretettel várunk minden jelentkezőt, érdeklődni a Lelkeszi Hivatalban lehet.

PEDAGÓGUSOK KÖSZÖNTÉSE

A június 13-i istentiszteletünkön köszöntöttük Bárdos Ferncné élelmezésvezetőt, Nyers Józsefné pedagógust (ők mindketten iskolánk alkalmazásában álltak még akkor, azóta mindketten nyugdíjasok lettek), valamint Sajtiné Kis Katalin presbitert, akik Szita Károly polgármester úrtól dicsérő oklevelet vehettek át a gyermekek nevelése és a nevelést közvetlenül segítő tevékenységük révén. Szeretettel gratulálunk mindhármójuknak, Isten kísérelje tovább munkájukat és életüket, és áldását továbbra is árássza rájuk!

DR. PETRÓ LÁSZLÓ LEKIPÁSZTOR

Presbiteri délután

Június 18-án a Presbitérium tagjai egy közös délutánt tartottak a Lestyán Ferenc Református Vendégház udvarán. A jó légkörben eltöltött délutánon volt alkalom a beszélgetésre és a gyülekezetünk életéről történő kötetlen eszmecserére.

A könnyedebb délutáni alkalmon a presbiteriek megfogalmazták azt, hogy a gyülekezet építése érdekében nagy szükség van a templomon kívüli alkalmak megszervezésére és azok népszerűsítésére. A testület ezt követően is azon fog munkálkodni, hogy minél hűségesebben tudja az egész gyülekezet betölteni ezt a feladatát.

Fotók: Nagy Miklós

Dr. Katona Enikő és dr. Tapazdi Tamás főznek

A lelkészházaspárunk kisfiúkkal Petró Mátéval

Nagné Szanitter Ildikó és Nagy Árpád

Patay Istvánné, Petró Veronika és Nagy Miklós

ARCKÉP. Ezzel a címmel új rovatot indítunk a Soli Deo Gloria gyülekezeti újságban. Szeretnénk az egész közösségünk számára közöttünk szolgáló testvéreinket bemutatni. A rovat elindítása éppen ezért kettős céllal történik. Egyfelől szeretnénk magunk is hálát adni azért az Örökkévaló Istennek, hogy gyülekezeti tagjaink szol-

gálatán keresztül is gondoskodik rólunk. Másfelől pedig szeretnénk imádságainkat ebben a formában is megfogalmazni, hiszen gyülekezeti életünkben látjuk, hogy ezen szolgálatok milyen mélyen is gyökereznek a krisztusi hitben. Fogadjuk és olvassuk így szeretettel sorozatunk első beszélgetését.

A Lorántffy iskola legyen a legjobb a megyében

A tanévnyitó istentiszteleten jelentette be dr. Petró László lelképásztor, hogy gyülekezetünk tagja dr. Gombos Sándor – a megyei agrárkamara volt elnöke, egykori egyházkerületi és megyei tanácsos - Szőlőtő-díjat alapított 1 millió forint értékben a Lorántffy Zsuzsanna Református Iskola javára.

E nagylelkű felajánlás kapcsán szeretnénk volna őt kicsit jobban megismerni és mind őt, mind pedig a díjat bemutatni a gyülekezet számára. Ez alkalomból beszélgetett vele Nagy Miklós presbiter, a Soli Deo Gloria újság szerkesztője.

– Ki kaphatja meg ezt az elismerést?

– Azon tanár kapja a díj 90 százalékát akinek diákja országos tanulmányi versenyen a legjobb 10-be kerül. 100 ezer forintot pedig a diák kap ebből a díjból.

– Mi történik, ha nem lesz olyan tanár, aki érdemes erre az elismerésre?

– Létrehoztunk a díj kapcsán egy kuratóriumot is, és ez esetben a kurátorok döntenek arról, hogy az az évi tanulmányi versenyeredmények alapján hogyan oszthatnak szét a pedagógusok között 500.000 Ft jutalmat.

– Honnét jött a gondolat ezen nagyszerű felajánlásra?

– Tetszik a lendület az egyházközösségben és az iskolavezetésében, ami az utóbbi időben kialakult. Fontos, hogy mindenki támogassa az egyházat, - szükség van a mecénatúrára - ebben a zavaros értékrendű világban ahol sok a lelki sérült. Az egyházi oktatásban mindig nagy szerepet kapott a hazafias és hitbeli nevelés.

– Ebben milyen szerepe volt az egyháznak az Ön életében?

– Nagyapa és édesapám valamint én is gondok voltam, rész vettünk a templomfelújításokban. A 90-es években presbiter voltam Kaposváron. Kocsev Miklós szárszói lelkész-szel – 1986-tól - sok éven át vittünk

Gombosné Erika virágot kap a névnapján dr. Petró László lelképásztortól

Fotók: Nagy Miklós

Dr. Gombos Sándor borkóstolót tartott

DR. GOMBOS SÁNDOR címzetes egyetemi docensként a Kaposvári Egyetemen dolgozott 1985-1997-ig. Ezután az Agrokomplex Centrál SOYA-nál vállalt munkát, ahol a világ számos helyén szerzett tapasztalatokat. 2013-2019-ig a megyei kamara elnöke és egyben óraadó tanára az agrártudományi egyetemnek. A feleségével Maier Erikával gyülekezetünk tagjai 1976-ban kötöttek házasságot. Két lányuk van.

Kati (44) Pécsen kutatóorvos (fej és nyaki rákkal foglalkozik). Unokája Andor egy jó sportoló fizikus hallgató BME-n.

Zsuzsanna (42) a Somogy Megyei Kormányhivatalban dolgozik, akinek egyik gyermeke gyógyszerészhallgató, aki Kanyár Fanni egykor zsoltáréneklési versenyt nyert a Lorántffyban, kisfia Zalán a Kodály iskola tanulója, aki büszke hittanos.

Két lánya és két unokája a gyülekezetünkben konfirmált.

segélyt a Partiumba, Maros megyébe, Dicsőszentmártonba. Egyházkerületi és megyei tanácsos voltam 2012-ig. A csurgói református iskola igazgatótanácsában is vállaltam szerepet. Fontos a keresztyén-konzervatív vonal megtartása az oktatásban.

– Mi a célja az alapítványnak?

– Magyarországon oktatási reform indult el a felsőfokú képzésben és ezt az alatta lévőeknek is követni kell. Az állam jelentősen növeli oktatásra fordítható kereteket. Nekem kiváló tanárim voltak a Tánácsiban (1964-68 között), ez húzó erő volt a diákság számára. El kell érni azt, hogy a Lorántffy Zsuzsanna Református Iskola a megye legjobbja legyen. A protestáns iskolák –Sárospatak, Debrecen, Pápa, Csurgó – szerepe nagy. Oda kell jutnunk ahol ezek az iskolák jártak. Ez a nemzeti lét és nemlét kérdése.

– Az alapítványnak miért Szőlőtő-díj a neve?

– Egyrészt azért mert a lántrányi birtokon termelt szőlők képezik a jövedelmünket, másrészt Jézus Krisztus is szőlőtőnek nevezte magát.

– A szeptember 5-én az úrvacsorai bor is az Ön adománya?

– Igen. Az Dunántúli Református Egyházkerületet és a kaposvári gyülekezetet is támogatjuk boradományokkal.

– Az augusztus 21-i gyülekezeti napon Ön tartott egy borkóstolót.

– Igen. Két fehér bort és két vörös bort mutattam be az érdeklődő közönségnek.

– Milyen tervei vannak még?

– A középiskolában a tehetség-gondozást kell elindítani. Egy speciális kollégiumot képelek el, ahol a legkiválóbb diákokat kiemelt oktatók tanítanák. Én már minden pozíción túl vagyok és már csak a reformátusságot szeretném szolgálni. A Jóisten az életemet a tenyerén hordozta, ahol hú társam volt a feleségem.

Hitben élj!

Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. (Gal 3, 26)

Pál apostol, a galatákhöz írott levelében, mintegy megerősíteni kívánja a Galáciában élőket arról, ami saját meggyőződése és megélt tapasztalata is, hogy a Krisztusban hívők, mindnyájan Istennek gyermekei. Hiszen Krisztus által, az Ő révén szólíthatjuk mi magunk is Istent, Atyánknak. Mert egy a mi Atyánk és nekünk, keresztyéneknek adatott a Szentháromság Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Vajon mennyire értették meg ezt az akkoriak, akik a törvény betartása szerint éltek, vagy éppen nem éltek? Mennyire fogadták el ezt az új tanítást egy olyan embertől, aki valaha üldözötte a korai keresztyéneket, és általuk a feltámadt Krisztus Jézust is? És ha jól végiggondoljuk, bizony nem lehetett az olyan egyszerű, hiszen ha mi magunk is ott éltünk volna, mi mennyire lettünk volna nyitottak minderre a tanításra? Mi hittünk volna? Hiszen még napjainkban is sokan vannak, akik nem hiszik mindezt, hogy Jézus az Istennek Fia volt. Valami megzavarja látásukat, valahogyan mindig újat keresnek és éppen ebben a keresgélésben önmagukat sem találják meg, és vándorolnak templom és templom között, gyülekezet és gyülekezet között, vallás és vallás között. Pedig mennyire egyszerű lenne minden, ha éppen azt találnák meg, Aki meghalt a mi bűneink miatt, ám feltámadt harmadnapon és most ott ül az Atyaistennek jobbján. Talán nem tévelyegnünk kellene, hanem hinnünk? Hinnünk az Istenben, hinnünk a Krisztusban. Mert a mélyen hívőnek nem csak hinnie, hanem tudnia is kell, hogy van Isten, Aki él és uralkodik mindenk felett. Mert a mélyen hívőnek nem csak hinnie, hanem tudnia is kell, hogy Jézus Krisztus a mi Gazdánk, Aki út, igazság és élet. Nem más

ez, mint a hitből fakadó igazság. Mert Istennek felénk irányuló kegyelme, az Ő, hozzánk elküldött Fiában mutatkozott meg. Mert nem rajtunk ment végbe a kínhalál, nem mi szenvedtünk saját bűneik miatt a kereszten, hanem megváltó Urunk, az egyetlen igaz, tiszta, büntelen. Ez a kegyelem nem jár és nem jutalom nekünk még akkor sem, ha mi hisszük is azt, hogy Jézus az Úrnak Fia, hanem kegyelemből kaptuk hit által. A hit lehet hallásból, másoktól nyert példából, talán lehet saját szenvedés és oly sok balsors és reménytelenség alapján is. És milyen jó is annak, aki hisz a Krisztus Jézus által. Mert e hit által lesz üdvösségünk és e hit által leszünk Istennek fiai, gyermekei. És ha fiai, gyermekei vagyunk az Úrnak, akkor az ígéret szerint örökösei is a mennyei hazának. Kérdés csupán annyi, hogy akarjuk-e mindezt? Akarunk-e a számunkra kijelölt úton járni? Szeretnénk-e úgy élni, hogy saját életünkkel, magatartásunkkal, másoknak is például szolgáljunk? Adja meg hát nekünk az élő Isten mind az akaratát, mind a példás életet, hogy élő fátyalként szolgáljunk Neki ott, ahová állított bennünket!

Ámen

MAROSI SÁNDOR

INDIÁN NYÁR

*Szeptember elején vége lett a nyárnak
Megért szőlőfürtök a szüretre várnak*

*Fogynak a nappalok, nőnek az éjszakák
A játékos nyarat felejtí, tanul a kisdíák*

*Sárgulnak az erdők, hullni kezd a levél
Erdei tisztáson szarvasbika zenél*

*Hideg eső veri a nap égette fákat
Az erdő vadjai bánatosan járnak*

*De ahogy a friss szél elűzte a felhőt
Kibujt a napsugár megnézte a mezőt*

*Örült, amit látott, sok őszi virágot
Megszórta arannyal a lankadó világot*

*Mosolyogva kacsintott bágyadt emberekre
Nincs még itt az ősz, kacagva hirdette*

*Nektek adom gyermekeim, mint egy repetát
Jó meleg napokkal a vénasszonyok nyarát*

*Az őszi napot ki leveti rólad a kabátot,
A hangos szőlőket, a még nyíló virágot*

*A hulló falevelet a selymes avarral
Lassan gyülekező költöző madárral*

*Hűvösebb az éjszaka, bágyadtabb a hajnal
Búcsúzik már a nyár magába zárt jajjal*

*Két évszak helyet cserélt, az az egy biztos már
De megmutatja magát újra meg újra
Az indián nyár.*

Dunakeszi, szeptember 9.

MOLNÁR GYULA

A Károli kör kirándulást szervez Gödöllőre

OKTÓBER 9., SZOMBAT

INDULÁS 6 órakor 50 fős autóbusszal a Református Iskola hátsó bejárata elől (Damjanich utca).

Érkezés 10 órakor Gödöllőre.

Református templom megtekintése. Tájékoztató a gyülekezet életéről.

Királyi Kastély látogatása idegenvezetéssel (70 perc). Séta a parkban.

Belváros nevezetességei és szabadprogram.

INDULÁS VISSZA Kaposvárra 15-16 óra között. Érkezés 20 óra körül.

RÉSZVÉTELI DÍJ: autóbussz költség 5000 forint. Jelentkezés után fizetendő Biczó Katalinnál.

Belépő a kastélyba diák/nyugdíjas 1800 forint, felnőtt 3200 forint. Idegenvezetés 250 forint. Autóbusszon fizetendő.

Mindenki hozza magával személyi és védettségi igazolványát (ha van), TB kártyát, maszkot, fertőtlenítőt, enivalót, innivalót. Étkezési lehetőség a szabadidőben is lesz.

Ajánlott a kényelmes cipő, réteges öltözet, esernyő.

Jelentkezés telefonon Biczó Katalinnál: 30/4955-527, 316-818 Bíró Károlynál: 826-926 a Lelkészi Hivatalban.

Várjuk gyülekezeti tagok és hozzátartozóik jelentkezését!